

דפי עמדה לבוגרי "בני דוד" בענייני הדור והשעה

דף עמדה מספר 3

יחסנו לערבים במדינת ישראל

1. ראשית להזכיר – **אין אצלנו "שנאת זרים". מעולם לא הייתה. היא מנוגדת לאמונתנו.** אין אנו זקוקים למושג 'דמוקרטיה' כדי לא ליפול בפח הזה. (אומות העולם שסבלו הרבה בגלל היצאה"ר הזה של "שנאת זרים", הם לקחו את הדמוקרטיה כהגנה). התורה מלמדת אותנו כי **"חביב אדם שנברא בצלם, חיבה יתרה נודעת לו שנברא בצלם, שנאמר כי בצלם אלוקים עשה את האדם". אמונתנו היא זו שהביאה לעולם את כבוד האדם וחרותו.**
הזכות לחיים, לחופש – לבחירה חופשית, לחופש הקניין וכיוצא בזה, כולן נגזרות מהעובדה שהתורה מלמדת אותנו שהאדם אינו עוד סוג של בעל חיים בעל נפח מוח גדול – **כי אם, תכלית הבריאה, ואלוקים עשאו בצלמו וכדמותו כדי שיוכל ללכת בדרך ישרה ולהידמות ליוצרו, מתוך בחירה ורצון חופשי.**
אבי האומה הישראלית מכונה בתורה **"אב המון גויים"**, כינוי שמבטא את אהבתו והרגשת האחריות שלו על כל בני האדם, ואכן, בני חת שהיו עובדי עבודה זרה אמרו לו **"נשיא אלוקים אתה בתוכנו"** הם הרגישו שאינו מתנשא מעליהם, כי אם **"בתוכנו"**. כל ילד בישראל, כשמתחיל לימודיו בתורה, לומד על מעשי החסד הרבים של אברהם אבינו. חסד עם מי? – עם ערבים עובדי אורח, עם אנשי סדום הרעים וחוטאים לדי מאד, עם לוט בן אחיו שנטשו והצטרף לאנשי סדום שמידתם הפוכה למידת אברהם – **ובלימוד זה הילד מטביע בנפשו מהגיל הרך, שכמו שהשי"ת "טוב ד' לכל ורחמיו על כל מעשיו" כך אדם מישראל אוהב כל אדם שנברא בצלם ומשתדל לגמול עמו חסדים!** אלו דברים פשוטים ואין צורך להאריך בהם.
2. **פעמים רבות מזהירה אותנו תורתנו להתייחס בכבוד ובידידות לגר תושב.** מיהו גר תושב, מסביר רש"י עפ"י חז"ל **"אוכל נבלות וטרפות"** (שחיטה מוסלמית אינה מוציאה את הבשר מידי נבילה).
המוסר הישראלי אינו יונק מהחלטות האו"ם, או ממסמכים אלו או אחרים שמדינת ישראל חתמה עליהם (אע"פ שיש להם כמובן חשיבות ביחס לעמדה הבינלאומית שלנו) המוסר שלנו יונק מהתורה, ובמהותו הוא הליכה בדרכי השי"ת, כמו שלימדונו חכמינו "מה הוא רחום – אף אתה רחום, מה הוא גומל חסדים – אף אתה גומל חסדים!" התורה מודיעה לנו "כי ד' אלוקים.. עושה משפט יתום ואלמנה ואוהב גר לתת לו לחם ושמלה!" (דברים י, יז-יח) – וכיוון שדי אלוקיני אוהב גר לתת לו לחם ושמלה – אנו מצווים ללכת בדרכיו! ובפרשת המשפטים, משפטי החברה הישראלית, מדגישה התורה **"וגר לא תונה, ולא תלחצנו כי גרים הייתם בארץ מצרים", ומדגיש שם רש"י שהפסוק מדבר על **אונאת דברים. כלומר, אסור לגרום לו צער, אפילו ע"י דיבורים בלבד!** פעמים רבות חוזרים הדברים, גם בתורה וגם בדברי הנביאים אבל הפסוק האקטואלי ביותר לענייננו מופיע בחומש ויקרא (יט, לג-לד) **"וכי יגור איתך גר בארצכם – לא תונו אותו! כאזרח מכם יהיה לכם הגר הגר אתכם, ואהבת לו כמוך! כי גרים הייתם בארץ מצרים, אני ד' אלוקים."**
דברים ברורים – **לגר תושב צריכים לתת את כל הזכויות האזרחיות, הוא גר איתך, וע"כ "ואהבת לו כמוך!"****

לתת את הזכויות באהבה כי לעניין זה הוא כמוך!
ויש להוסיף כאן את מה שכתב הרמב"ם בהלכות מלכים פ"ח, הלכה יי "משה רבנו לא הנחיל התורה והמצוות אלא לישראל... ולכל הרוצה להתגייר משאר האומות... אבל מי שלא רצה אין כופין אותו לקבל תורה ומצוות"! בניגוד לג'יהדיסטים ולמסיונרים, אין לנו שום כוונה לכפות את תורתנו על בני עם אחר!

תנאי אחד מתנה הרמב"ם, והוא פשוט – שיקבל עליו 7 מצוות בני נח, כלומר – מחויבות למוסר האנושי הבסיסי! לא תרצח, לא תנאף, לא תגנוב (גם לא רכבים של יהודים), וגם – לפעול עפ"י מערכת המשפט, במילים אחרות לשמור על החוק!

ומכל מקום הדבר ברור – ארץ ישראל כולה שייכת לעם היהודי. ואנו מצווים ע"י התורה "בואו ורשו את הארץ" ומסביר הרמב"ן – "שלא נעזבנה ביד זולתנו מן האומות או לשממה"!

כלומר יש חובה לעם היהודי לקיים ריבונות של העם היהודי על כל ארץ ישראל!

וברור אם כן, שבני עם אחר הגרים בארצנו – זכאים לזכויות אזרחיות מלאות, אך לא לזכויות לאומיות!

וכך היה נוהג רבנו, הרב צבי יהודה קוק זצ"ל לומר פעמים רבות – "אין לנו שום דבר נגד אחמד ומוסטפה", כלומר במובן האישי ניתן להם כל מה שמגיע להם – אך הם צריכים לקבל על עצמם שהם חיים במדינה יהודית בריבונות העם היהודי!

אני יודע שהדבר מנוגד לעיקרון האסלאמי הדוגל בעליונות האסלאם על כל הדתות האחרות, וכתוצאה ממנו אין אפשרות למוסלמי להכיר "מלכתחילה" במדינה יהודית או במדינה השייכת ליהודים, שכן על פי האסלאם היהודים הם אלו החייבים לחיות בחסות האסלאם ולא ההיפך – אך כאן יש מבחן ראשון ובסיסי לנאמנות ואזרחות במדינת ישראל. אינני דורש שישמחו בזה – אך אם הם רוצים "באמת" שוויון זכויות, זה הולך תמיד ביחד עם שוויון חובות, והחובה הבסיסית של אזרח היא להיות נאמן למדינה כמו שהיא, עפ"י הגדרתה, גם בשעת הקמתה – במגילת העצמאות וגם מאוחר יותר – עפ"י חוק הלאום!

וכאן המקום להזכיר, לא רק עפ"י התורה כי אם גם על פי החלטת חבר הלאומים שהוקם מיד לאחר מלחמת העולם הראשונה, נקבע שכל עם זכאי לחיות במדינה שיש לו בה הגדרה עצמית, כלומר מדינת לאום של אותו עם. במסגרת זו הוחלט על הקמת מספר מדינות גדולות שבהן יש לערבים זכות להגדרה עצמית (ערב הסעודית, סוריה, עירק, מצרים, ויותר מאוחר ירדן) ובמקביל החלטה להקמת בית לאומי לעם היהודי בארץ ישראל. מהי ארץ ישראל – כמובן זו שמוזכרת בתנ"ך! באותה תקופה לא הייתה קיימת שום זהות לאומית המכונה "עם פלסטינאי", היו ערבים שחיו בארץ ישראל כמו בכל המזרח התיכון תחת ישויות מדיניות שונות.

אעפ"כ, מיד לאחר החלטת חבר הלאומים, החלו פרעות ופוגרומים של ערבים המתגוררים בארץ ישראל כנגד היהודים בארץ ישראל, כדי למנוע הקמת מדינה יהודית. מלחמה זו ניזונה מתפיסה פאן – ערבית לאומית, ומיסודות איסלאמיים. המושג "עם פלסטינאי" הומצא רק אחרי כישלונם במלחמת השחרור ע"י הסופר הערבי "מוסא עלמי" מיריחו, מתוך מחשבה שבאופן זה

אפשר יהיה להמשיך את המאבק. לא במקרה קבע יאסר ערפאת את מושבו – אחרי הסכמי אוסלו – בחוות מוסא עלמי ביריחו.

ונחזור לעיקר – חרף מלחמתם של ערביי ארץ ישראל הוקמה בתש"ח **מדינת ישראל שהוגדרה במגילת העצמאות, כמדינת העם היהודי**, ובזה זכינו אחרי 2000 שנה לחזור ולקיים את מצות "בואו ורשו את הארץ", אמנם עדיין רק בחלק מארץ ישראל, אך גם על זה בירך הרב מימון זצ"ל "שהחיינו" בשם ובמלכות במעמד הכרזת המדינה בתל-אביב.

3. אני משוכנע שיש במדינת ישראל **ערבים המבינים ומשלימים עם כך שמדינת ישראל היא מדינת לאום של העם היהודי**, וממילא – יש לה המנון ודגל, וכמובן תרבות בעלת אופי יהודי.

הם גם **אנשים ישרים והגונים, שומרים על החוק** כמו כל אזרחי ישראל ממוצע, כולל תשלומים מלאים למס הכנסה, לביטוח לאומי, לארנונה, וכן גם ביחס לשאר החובות האזרחיות (למעט חובת הגיוס לצה"ל שהמדינה פטרה אותם ממנה), שהן בעצם **תמורה הגיונית לכך שאנו מחויבים כלפיהם לזכויות אזרחיות מלאות**, והם נהנים כמו כל אזרח, מתשתיות, מיציבות כלכלית וכיוצא בזה. **אינני יודע כמה הם**. אני משער שיש רבים כאלו. **הבעיה היחידה היא, שהם אינם מעיזים להשמיע את קולם**. אין להם נציגות בכנסת, ומאוד מסובך וקשה לבדל בינם ובין ערבים אחרים, ולכן פעמים רבות הם סובלים מיחס חשדני, וממניעה מתפקידים בכירים. ואסביר בהמשך.

ואוסיף הבהרה – **במדינת ישראל יש לצערנו יהודים שרוצים לבטל את חוק הלאום, ורוצים לראות את מדינת ישראל כ"אמריקה של המזרח התיכון"**, כלומר מדינת כל אזרחיה. והם עצמם גם פועלים בכנסת כדי לקדם את האג'נדה שלהם.

הם אחים שלנו, הם שותפים שלנו במדינת העם היהודי – גם אם איננו מסכימים לדעותיהם ולתפיסתם. אני גם מעריך שרובם המכריע הם אנשים שמדינת ישראל יקרה להם, הם סבורים שדרך זו שהם מאמינים בה מוסרית יותר וטובה יותר למדינה. הם בדרך כלל נאמנים למדינה – ובשעת מבחן הם יוצאים להילחם במסירות נפש להגנתה, ויעשו כל שביכולתם למנוע טרור ולשמור על בטחון אזרחיה.

זה כואב, זה מצער, אבל זה לגיטימי! עם ישראל התקבץ אחרי גלות ארוכה כאשר יש לצערנו פערים אידאולוגיים גדולים בין חלקי העם השבים לציון, והדרך היחידה המאפשרת **לשתף פעולה ולפעול יחד לקיומה**, שכלולה וחוסנה של מדינת היהודים היא הדרך הדמוקרטית כפי שעוצבה בשיטת הבחירות היחסיות. ואין צורך להאריך בזה כאן. הארכתני בזה בספרי "ויהי ידיו אמונה".

במציאות הזאת, אם בקבוצה הראשונה של הערבים **שהזכרתי יש ערבים שמעדיפים שמדינת ישראל תהיה מדינת כל אזרחיה**, אני סבור שזה לגיטימי – **ובתנאי שהם פועלים אך ורק באופן דמוקרטי, ומגלים נאמנות גמורה למדינת ישראל כפי שהיא כיום, כולל מאבק ברור, אקטיבי, נגד הטרור ונגד הפשע**, כמו שראוי לכל אזרח יהודי במדינה. (ואני סבור שבמקום צבא, שהוא בעייתי מסיבות מובנות, ראוי שהם יתנדבו לשירות לאומי, ולו גם לשיפור תנאי החיים בכפרים ובמועצות הערביות).

4. **ויש קבוצה שנייה של ערבים**, שלמרות שיש להם תעודה כחולה, והם נהנים מכל הזכויות האזרחיות של הדמוקרטיה, הם באמת אויבים של מדינת ישראל, ורוצים לפורר אותה בעזרת הפריווילגיות הדמוקרטיות שמדינת ישראל מעניקה להם. והם בבחינת גייס חמישי בתוך מדינת ישראל – כמו שאוכיח זאת בהמשך דברי.

ערבים אלו רואים עצמם חלק מה"עם הפלשטיני", הם מכנים את מה שקרה במלחמת השחרור בשם "נכבה" – שואה, ומציינים בכל שנה – כבר 73 שנים – את "יום הנכבה", כדי לא לשכוח שתפקידם ליתקן את כשלון מלחמתם ביהודים בתש"ח! הם מזדהים לגמרי עם המאבק של ערביי יהודה ושומרון, ומקבלים את ה"אמנה הפלשטינית" כאמנה מחייבת, והם מחנכים את ילדיהם על פי אמנה זו (ולתדהמת אפילו בבתי ספר של משרד החינוך של מדינת ישראל). כיוון שלצערי רוב היהודים במדינת ישראל אינם מכירים כלל את האמנה, אצטט כמה סעיפים מן האמנה שתורגמו על ידי פרופסור יהושפט הרכבי:

סעיף ראשון: פלסטין היא מולדת העם הערבי הפלסטיני.

סעיף שני: פלסטין בגבולותיה כפי שהיו בתקופת המנדט הבריטי היא יחידה טריטוריאלית אינטגרלית (כלומר אי אפשר לחלק אותה ל-2 מדינות).

סעיף שלישי: העם הערבי הפלסטיני הוא בעל הזכות החוקית במולדתו והוא יגדיר את עצמו אחר שיסתיים שחרור מולדתו בהתאם לרצונו ואך ורק לרצונו ובחירתו.

סעיף שביעי: השייכות הפלסטינית והקשר לפלסטין, החומרי, הרוחני וההיסטורי, הם עובדות קבועות. חינוך הפרט הפלסטיני חינוך ערבי-מהפכני ונקיטה בכל האמצעים ליצירת תודעה לאומית אצל הפלסטיני, השכלתו כדי שיכיר את מולדתו הכרה עמוקה - רוחנית וחומרית, והכשרתו למאבק המזויין ולהקרבת רכושו וחיינו למען החזרת מולדתו עד לשחרורה - הם חובה לאומית.

סעיף תשיעי: המאבק המזויין הוא הדרך היחידה לשחרור פלסטין ולכן, הוא אסטרטגיה ולא טקטיקה. העם הפלסטיני מאשר את החלטתו הנחושה, המוחלטת והעומדת - להמשיך במאבק המזויין ולהתקדם לקראת המהפכה העממית המזויינת לשחרור-מולדתו..

סעיף עשירי: הפעולה הפיזיאלית מהווה את הגרעין של מלחמת השחרור העממית-הפלסטינית..

סעיף חמישה-עשר: שחרור פלסטין מבחינה ערבית הוא חובה לאומית כדי להדוף מהמולדת הערבית הגדולה את הפלישה הציונית והאימפריאליסטית ולטהר את פלסטין מהקיום הציוני..

סעיף תשעה-עשר: חלוקת פלסטין משנת 1947 והקמת ישראל בטלות מיסודן, אחת היא כמה התמידה, משום שהן נוגדות את רצון העם הערבי הפלסטיני ואת זכותו הטבעית למולדתו..

סעיף עשרים: ..היהדות, כדת שמימית (היינו של התגלות) אינה לאומיות בעלת מציאות עצמית, וכמו כן אין היהודים עם אחד, שלו אישיותו העצמית, אלא הם אזרחים במדינות שבהן הם מצויים.

סעיף עשרים-ואחד: בבטאו את עצמותו במהפכה הפלסטינית המזויינת, דוחה העם הערבי הפלסטיני את כל הפתרונות שהם

תחליף לשחרור פלסטיין בשלמותה, ודוחה את כל התכניות שמטרתן חיסול הבעיה הפלסטינית או בינאומה.
סעיף עשרים-ושנים: הציונות היא תנועה מדינית הקשורה קשר אורגני באימפריאליזם העולמי... היא, תנועה גזענית קנאית בהוויתה... היא פשיסטית-נאצית באמצעיה...

אחרי שהמאבק הערבי המזויין, שהגיע לשיאו במלחמת השחרור נכשל, וערבים רבים שנטלו בו חלק נשארו בתחומי מדינת ישראל – רבים מהם, מבניהם ומנכדיהם, עדיין "מחכים להזדמנות!" **התופעות שראינו במדינת ישראל במלחמת לבנון השנייה ובשומר החומות לא היו הפרות סדר אזרחיות לגיטימיות, הן היו פוגרומים וחסמת כבישים כדי לסייע לאויבים מבחוף הנלחמים במדינת ישראל.** צעירים ערבים אמרו במפורש: אנחנו נלחמים בגלל ה"נכבה"! (למשל בשיח שהתקיים בנושא זה בעיר לוד, שבה 80% מהעצורים אין שום רקע פלילי, פעולתם הייתה לאומנית טהורה, ובעיקר גם איסלאמית!).

בשנת 2000 כאשר אהוד ברק הציע לערפאת את ההצעה הטובה ביותר שיכול היה להעלות על הדעת (כולל ירושלים המזרחית כ"בירת פלסטיין") – וזה כתגובה פתח במלחמת טרור, הרצה במכינה סגן הרמטכ"ל דאז – בוגי יעלון. שאלנוהו למה ערפאת לא הסכים? תשובתו הייתה – **כי זה נוגד את האמנה הפלסטינית המחייבת אותו לכבוש את כל שטח פלסטיין, ולכן הוא פתח שוב במאבק מזויין.** יש בידי קלטת של ערפאת העומד בלב הפגנה גדולה ברמאללה – **אחרי הסכמי אוסלו – וקורא בקול: "ג'יהאד, ג'יהאד, ג'יהאד – רמלה, חיפה ויפו"** ועוד כיוצא בזה.

תאמרו: **"זה רק ערפאת", זה רק ערביי יהודה ושומרון.**
אל תתבלבלו! הוותיקים זוכרים כי מידי שנה בשנה הייתי מביא לעלי מזרחן ידוע מקיבוץ דגניה – איש מפלגת העבודה – עמדתו הפוליטית ידועה, והוא היה מסביר לנו שבכפרים הערבים שבמדינת ישראל ילדים מדקלמים בעל פה את האמנה הפלסטינית. הוא היה כועס עלינו שאיננו מבינים ערבית ולכן לא שמים לב ל"נחש" שהולך ומתעצם בתוך מדינתנו. הוא היה מפציר בנו ללכת לנצרת לקנות קלטות שמשמיעים בחתונות – להקשיב ולתרגם את המילים של הרוקדים ושרים: "בדם ואש נפדך פלסטיין". הוא סיפר שאחרי הרצח הלאומני המזעזע של נער בחיפה, אשר גופתו נמצאה במערה, כשאיבר מינו תחוב בתוך פיו, הוא פנה למספר סופרים ערבים שיגנו את הרצח. תשובתם היתה – **אנחנו לא נעשה דברים כאלו, איננו מעודדים טרור, אבל אנחנו מבינים את המניעים של האנשים שעשו זאת, ולכן איננו יכולים לגנות את המעשה!**

יש המנסים להתנחם באשליה שהאמנה שונתה במסגרת הסכמי אוסלו. זו כמובן אשליה מסוכנת, היום ברור שערפאת הוליד שולל את ממשלת ישראל. וגם כיום – גם בקרב ערביי ישראל – האמנה הפלסטינית חיה ובוטטת בדיוק כמו בעבר. אין באמת מי שמעז לשנותה!

ועל גבי זה יש את התנועה האיסלאמית. ובכן, כדאי שנכיר את התנועה האיסלאמית המתפתחת כיום במדינת ישראל בחסות ה"דמוקרטיה", ובמימון מלא של כל הפריבילגיות האזרחיות שיש לה, המנוצלות על ידה כדי לאפשר להתפתח ולפרוח.

כאן הדברים ארוכים יותר, אך אף על פי כן אביא מספר סעיפים מהאמנה של "תנועת ההתנגדות האסלמית":

סעיף שני: **תנועת ההתנגדות האסלאמית הינה אחת הזרועות של האחים המוסלמים [הפועלת] בפלסטין.**

סעיף שביעי: **תנועת ההתנגדות האסלאמית היא חולייה אחת מהחוליות של מלחמת הקודש [ג'האד] בעימות עם הפלישה הציונית. [התנועה] קשורה קשר אמיץ להופעת החלל הקדוש [שהיד] עז אלדין אלקסאם ואחיו לוחמי הג'האד [מג'אהדין] מ[קרוב] אנשי האחים המוסלמים בשנת 1936.. וכן למאמצים ולמלחמת הקודש [ג'האד] של האחים המוסלמים במלחמת 1948 ולפעולות הג'האד של האחים המוסלמים בשנת 1968 ולאחריה.**

סעיף שמיני: **אללה הוא תכליתה [של התנועה], הנביא הוא דמות המופת שלה, הקוראן הוא החוקה שלה, מלחמת הקודש [ג'האד] הוא דרכה והמוות [קרי: מות קדושים] למען אללה הוא הנעלה במשאלותיה.**

סעיף אחד-עשר: **[בהתאם ל]תפיסת העולם של תנועת ההתנגדות האסלאמית, אדמת פלסטין היא אדמת הקדש אסלאמי [וקף] לדורות של מוסלמים עד יום תחיית המתים. אסור להפקיר אותה או חלק ממנה או לוותר עליה או על חלק ממנה.**

סעיף שלושה-עשר: **היוזמות [המדיניות], ומה שקרוי פתרונות של שלום והוועידות הבינלאומיות לפתרון הבעיה הפלסטינית, עומדים בסתירה לתפיסת העולם של תנועת ההתנגדות האסלאמית. לפיכך ויתור על חלק כלשהו מ[אדמת] פלסטין כמוהו כזניחת חלק מן הדת.. אין פתרון לבעיה הפלסטינית אלא באמצעות הג'האד. באשר ליוזמות, ההצעות והוועידות הבינלאומיות, הרי הן בזבוז זמן והבל הבלים.**

סעיף חמישה-עשר: **ביום שהאויבים גוזלים חלק מאדמת המוסלמים, הג'האד [הופך] לחובה אישית על כל מוסלמי. בנוגע להתמודדות עם גזילת פלסטין על-ידי היהודים, אין מנוס מהנפת דגל הג'האד, דבר המחייב הפצת תודעה אסלאמית בקרב ההמונים במישור המקומי, הערבי, והאסלאמי.. כמו-כן, אין מנוס מכך שבפעולת טיפוח התודעה [האסלאמית- ג'האדית] ישתתפו חכמי-הדת [עלמא], אנשי החינוך ואנשי ההסברה ותקשורת, כמו גם הציבור המשכיל, ובמיוחד הדור הצעיר והמנהיגים [שיוח'] של התנועה האסלאמית.. לפיכך, אין מנוס מהחדרת בעיית פלסטין למוחותיהם של הדורות המוסלמים [ולהבהיר להם] שהיא בעיה דתית, ויש לטפל בה על בסיס זה..**

שימו לב. הם מבינים יפה (לצערי יותר מאיתנו) שהכל מתחיל מהתודעה – תודעה איסלאמית ג'יהדיסטית (סעיף 15) ומשקיעים מאמצים גדולים להרחיב ולפתח תודעה זו – והכל כמובן תחת המטריה של "הדמוקרטיה הישראלית הנאורה", וגם כמובן בסיוע הכספים שמדינת ישראל מעבירה להם על פי החוק – כאזרחים בעלי תעודה כחולה.

זה לא קורה רק בעזה, או ביהודה ושומרון, זה במדינת ישראל, ולאור היום. יש לי תמונה של ערבים העומדים על המדרכות בעכו, בזמן שומר החומות, ומנפנפים בדגלי אש"ף ובדגלי חמאס. לזה קוראים תודעה והזדהות, זה קרה בזמן שהייתה מלחמה ופוגרומים בערים המעורבות. גם למשטרה יש את התמונות הללו. היא לא נקפה אצבע.

מה לדעתכם לומדים במסגדים הגדולים והחדשים שהוקמו בעשורים האחרונים בעשרות ישובים ערבים ובדואים? כדאי לכם להתעניין! כמובן, שיש גם בעיות אחרות. ואזכיר רק אחת מהן כמוזל להתעלמות של מדינת ישראל ממה שקורה בתחומה. בתוך הפזורה הבדואית בנגב, יש גם לא מעט בדואים שנושאים ארבע נשים ואף יותר (על פי האיסלם מותר 4 נשים, אך יש גם דרכים לעקוף מיגבלה זו) אלא, שביעוץ משפטי הם מגרשים בגירושין פיקטיביים אחת אחת את שלוש הנשים הראשונות (שממשיכות ללדת להם ילדים שכן הן ממשיכות לגור עם הבעל), גירושין שמוכרים עפ"י החוק הישראלי אבל לא עפ"י חוקי האיסלם. ה"גרושות" גרות מסביב, כל אחת עם ילדיה, באוהלים משלהן, וכל אחת מהן מקבלת קצבה גדולה כאם חד-הורית, והאיש גר באוהל מרכזי עם אישתו הרביעית – ובאופן רשמי אינו עובד, וכל הכסף של הנשים זורם אליו. בנוסף משק הבית המורחב הזה מקבל קצבת ילדים על עשרות ילדים. טפיל שחי כמו לורד – והכל על חשבון מדינת ישראל, המעדיפה לקנות את השקט בדמים מרובים.

איפה כל אלו שדואגים למעמד האשה בישראל? מה עם חוק המדינה שאוסר ביגמיה ופוליגמיה¹ ולמה הם אינם מתמודדים עם הערמה גלויה וברורה? ולמה מדינת ישראל שופכת מיליארדי שקלים כדי לממן טפילים אלו? אמר לי איש הביטוח הלאומי – נפגשתי עם חברי כנסת ושרים כדי לפרוש לפנייהם את הנתונים (אלה ואחרים...) – לא רצו להתעסק בזה. אמרו – **ניתן כסף, וישתקו! רבותי, טעיתם** – הכסף ניתן, הם לא שותקים, הם מבינים היטב מהי חולשה וממשיכים לנצל אותה עד תום! וכל אחד יודע מה קורה היום בנגב... יש כמובן בעיות נוספות, שהידועה שביניהן היא הפשע והרציחות במיגור הערבי. אני איני בא לפרוש כאן את כל הבעיות, רק לומר – השרש והמקור לבעיות אלו אינו רק בי'מנטליות ערבית או בדואית, השורש והמקור להיקף והעצמה של הבעיות זו העובדה שהם באמת אינם מרגישים הזדהות ונאמנות למדינת ישראל! – והשאלה שראוי לדון בה היא – האם לא ראוי לקשור את הזכויות האזרחיות לשאלת הנאמנות! כך גם נוכל להתמודד ביתר קלות עם אלו שאינם נאמנים למדינה אלא רואים בה אויב.

5. ברור שבין שתי הקבוצות שהזכרתי יש עוד קבוצות בעלות גוונים שונים. זה אינו משמעותי לצורך דף עמדה זה, מפני שהנתון הכאוב ביותר זוהי העובדה שמי ששולט היום בשיח הציבורי הערבי אלו אנשי הקבוצה השנייה, והאחרים אינם מעיזים להתבטא! אם נציגי המפלגות הערביות בכנסת יכולים לקרוא לחיילי צה"ל רוצחים, יכולים לשוט במרמרה, וגם לברוח ממדינת ישראל כאשר מתברר שעסקו בריגול לטובת אויבנו – אם אנשי התנועה האסלאמית בכנסת יכולים לשבח את ראא'ד צלאח ראש הפלג הצפוני של התנועה האיסלאמית (ישב בכלא בגלל הסתה ומימון טרור...) ולהתחבק איתו, אז זה אומר שבוחריהם מעוניינים בהתנהגות זו. ואיפה האחרים? שותקים!

אני מניח שיש להם סיבות טובות לשתיקה. הם מבינים שמדינת ישראל איננה מסוגלת להגן עליהם, הם חיים בתוך החברה הערבית, ושם – שם אין באמת חופש ביטוי... אגב, המופתי חאגי' אמין אל חוסייני החל את פעולותיו אחרי ששלח שליחים שרצחו 2000 ערבים שרצו שלום עם היהודים (ירושלים ירושלים,

¹ ביגמיה - נישואין עם שתי נשים. פוליגמיה - נישואין עם שלוש נשים ויותר.

מאת לארי קולינס, עמ' 43). כידוע גם פייסל, ועבדאללה, מלכים ערבים שרצו שלום ושיתוף פעולה עם מדינת ישראל – נרצחו. אני מניח שכיום במדינת ישראל משתמשים הערבים בשיטות אחרות, אבל העובדות מדברות מהשטח...!!

כאן נעוצה הבעיה העיקרית של ערביי מדינת ישראל. הטענות שיש קיפוח ואפליה כנגדם, גם אם נקבל חלק מטענות אלו – הם תוצאה ישירה לעובדה שכל הזמן אנחנו חיים במתח כפול של "כבדהו וחשדהו". איננו יודעים באמת מה יש בליבו של ערבי המתגורר בסכנין או בעראבה. הוא משכיל, מדבר יפה, ומעורר רושם שהוא שייד לקבוצה הראשונה שהזכרתי. אבל מעבר לעובדה שאנו יודעים שהם כבר "תפסו את העיקרון" שצריך לדבר "דמוקרטי", ולא בהכרח הם חושבים כך – **הם נתונים כל הזמן ללחץ חברתי ולאיומים** שאינם מאפשרים להם באמת להתארגן ולבא לידי ביטוי פוליטי חברתי בעל השפעה תודעתית ברחוב הערבי.

הוא אשתו וילדיו גרים בכפר, הילדים לומדים בבתי ספר שבהם יש השפעה לאומנית ואסלאמית. הוא חושש, ולפעמים גם נתון ללחצים ולאיומים, ואז – **אף פעם לא נוכל להיות בטוחים שלא "יתהפך" עלינו,** כמו שראינו במאורעות של טרם קום המדינה שבהם נטלו חלק גם 'שכנים טובים' (כמובן, לא כולם היו כאלו). ואכן כך ראינו בלוד ובעכו ובחסימות הכבישים שהיו ב"שומר החומות", שהשתתפו בהם ערבים שביום יום מקיימים יחסים "טובים" וקורקטיים עם שכניהם היהודים.. **ערבים שחיים יחד עם יהודים באותו בית, ניפצו, הרסו ושרפו דירות של יהודים שנאלצו להמלט מביתם...** לא במאורעות תרפ"ט, תרצ"ו – כי אם היום **במדינת ישראל העצמאית, הדמוקרטית והנאורה...**

6. אז מה עושים?

תשובה: **עד כאן! פתרונות למצב המורכב צריכים לתת רק אנשי מקצוע שמכירים עמוק עמוק את השטח ואת הנתונים.** אני הקטן, לא מתיימר לתת פתרונות. **אז למה כתבתי את מה שכתבתי? מפני שלפני הכל מה שחשוב זה ה"תודעה" של היהודים! אביגדור ליברמן, אמר פעם – הנאמנות היא תנאי לאזרחות, האם הוא מוכן להוביל מהלך שיממש את שיטתו, או שזה רק מלל כדי להשיג עוד בוחרים?!**

יש כאן אמירה ברורה, אלו מהקבוצה הראשונה זכאים לכל התנאים הטובים שמדינת ישראל יכולה – וצריכה – לתת להם. אך אלו המנצלים את עיוורון הדמוקרטיה כדי לצבור כוח ולהחליש את מדינת ישראל – א. אין שום סיבה שמדינת ישראל תעזור להם ותממן אותם. ב. כיוון שהם הגדירו את מדינת ישראל כאויב שלהם – קל לנו להגדיר אותם כאויב שלנו. אויב צריך להרתיע, צריך לאסוף את כל הנשק שהוא מרכז בסליקים שלו, וצריך להחמיר בענישה לאומנית באופן שתושג הרתעה. איני נכנס כמובן לפירוט אופרטיבי, אני רק מסמן כיוון.

אבל הבעיה הגדולה היא התודעה והנחישות של העם היהודי. בתש"ח הכל היה ברור, נלחמו בנו בנשק, אז ידענו להילחם בגבורה גם מול שכנים "טובים", שבשעת מבחן היפנו לנו עורף והצטרפו לאויבנו. כיום כשיש להם תעודה כחולה, והם פועלים בתחכום רב, וה"דמוקרטיה" היא המילה הקדושה ביותר בשיח הציבורי, אנחנו מתבלבלים ולא יודעים איך לפעול. הערבים מכירים היטב את "חולשתנו הדמוקרטית", ומתמרנים בתוכה עם מלל

דמוקרטי – זה גורם לרבים בתוכנו להתבלבל. ברור לי שזהו השרש והסיבה העיקרית (אם כי לא הבלעדית) לאזלת היד הנוראה של משטרת ישראל ושל ממשלות ישראל בתחום זה.

האם באמת אין לדמוקרטיה זכות להגן על עצם קיומה, להגן על עצמה ממי שמנצל אותה כדי לעשוק אותה ולפורר אותה? אתמהה!

ולכן המסקנה היא – לא להתבלבל. אכן יש "ערבים טובים", והם רבים, אך אסור שזה ימנע מאיתנו להגן על מדינת ישראל ועל אזרחיה מפני אלו – והם רבים – שמגדירים את מדינת העם היהודי כאויב שלהם. בעכו ובלוד עדיין יהודים מפחדים להסתובב באזורים מסוימים, ילדים לא יכולים לצאת לשחק במגרשי משחקים בלי גברים מבוגרים שיגנו עליהם – המצב במדינת ישראל, היהודית, הדמוקרטית, החופשית – הוא מצב אבסורדי. מי שאחראי, גם יודע היטב על התיאומים והיחסים ההדוקים שיש בין אנשים בקבוצה השנייה, ובין החיזבאללה בצפון והחמאס בדרום (זה בדוק!), ובמלחמה הבאה (שכנראה לא נוכל למנוע) שוב נמצא בתוכנו גיס חמישי – אם לא נפעל בנחישות. **הכל מתחיל מהתודעה!**

וראשית הכל – לא לפחד לומר את האמת. ומי שהוא איש אמת – יסיק את המסקנות. המלל האינסופי של ה"פוליטקלי קורקט" לא יוכל להגן על אזרחי ישראל בשעת מבחן. רק בהירות שכלית, רק אמת, רק אומץ לב ציבורי, יובילו את נבחר הציבור היהודי שנבחרו – לשמור על הנכס היקר ביותר שיש לנו מזה 2000 שנה – מדינת לאום יהודית בארץ ישראל!